

สะเดา

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Azadirachta indica* A.Juss.

วงศ์ : MELIACEAE

ชื่ออื่น : กะเดา (ใต้) จะตัง (ส่วย) สะเดา (กลาง เขียงใหม่) สะเลียม (เหนือ)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : อุทัยธานี

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบ สูง 20 เมตร เปลือกสีเทาอมน้ำตาล เรือนยอดเป็นพุ่มกลมทึบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ออกสลับ ใบย่อยเรียวยาวแหลม โคนใบเบี้ยว ขอบใบจักไม่เป็นระเบียบ ดอกสีขาวนวล ออกเป็นช่อใหญ่ตามปลายกิ่ง กลีบดอก 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 10 อัน โคนก้านดอกติดกันเป็นหลอด ผลเป็นผลสดกลมรี ผิวบาง มีเนื้อฉ่ำน้ำ ผลแก่สีเหลือง

การกระจายพันธุ์ : ขึ้นอยู่ในป่าเบญจพรรณค่อนข้างแล้งและป่าเต็งรังทั่วประเทศ เป็นไม้บุกเบิกในที่แล้งได้ดี

ออกดอก : ธันวาคม - มกราคม ผลแก่ มีนาคม - พฤษภาคม

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : ใ้ใช้ในการก่อสร้างบ้านเรือน เปลือกต้น ใบ แก้วใช้เป็นยาเจริญอาหาร ยาสมาน เป็นยารักษาโรคผิวหนัง ราก แก้วโรคผิวหนัง แก้วเสมหะ ซึ่งเกาะแน่นอยู่ในทรวงอก หรือนำไปเข้ายารักษาโรค กระเพาะร่วมกับรากมะเฟือง รากมะละกอตัวผู้ รากหญ้าป็นยอด ยอดอ่อนและดอกอ่อน บำรุงธาตุ ขับลม ใช้เป็นอาหารผักได้ดี ใบ ใบอ่อน แก้วโรคผิวหนัง แก้วน้ำเหลืองเสีย และแก้วพุพอง ใบแก้ว ช่วยย่อยอาหาร นำไปหมักใช้น้ำนํ้าหมัก ฟันไล่แมลง(สะเดาให้สารสกัดชื่อ Azadirachin ใช้ฆ่าแมลง) กิ่งอ่อนเคี้ยวทำให้ฟันและเหงือกสะอาด แข็งแรง ผล มีสารรสขมใช้เป็นยาถ่ายพยาธิ และยาระบาย แก้วโรคหัวใจเดินผิดปกติ ยาง ขับพิษร้อน และถอนพิษไข้ น้ำมันจากเมล็ด ใช้รักษาโรคผิวหนัง และฆ่าแมลง

